

Wyższa Szkoła Teologiczno-Społeczna w Warszawie
Wydział Teologii

Katarzyna Brandt
Numer albumu 320/2023/P

Co jest moim domem?

Praca końcowa
Napisana pod kierunkiem
Doktor Elżbiety Bednarz

Warszawa 2024

Wprowadzenie

Niniejszy zestaw scenariuszy składa się z konspektów na 3 lekcje. Są one spięte w jeden blok tematyczny, który możemy zatytułować *Co jest moim domem?*. Te scenariusze są przeznaczone na lekcje z dziećmi w wieku 12 lat. Temat domu w kontekście domu jako takiego, Kościoła oraz nieba jest mi bliski i szczególnie dla mnie istotny oraz uważam, że jest też ważny i ciekawy ze względu na emocje i uczucia, jakie możemy mieć w tym obszarze oraz ze względu na analogie do naszego najbliższego środowiska.

Pierwszy scenariusz dotyczy tematu domu i rodziny oraz tematu zbawienia własnego domu. Prawdą centralną w tym przypadku jest *Dom to Boże błogosławieństwo, które należy pielęgnować i dbać o jego zbawienie*. Uczniowie grają w grę dydaktyczną, poznają historię o Zacheuszu, odgrywają ją, rozmawiają o tej historii oraz o swoim domu, o pomysłach na pielęgnowanie i zbawienie swojego domu.

Drugi scenariusz jest oparty na temacie *Kościół to mój dom, który współbuduję*. Prawdę centralną stanowi stwierdzenie *Kościół jest domem Bożym i domem dla mnie, a jego fundamentem jest Jezus Chrystus*. Uczniowie wskazują różne rodzaje domów, funkcje domu, czytają różne teksty biblijne o domu. Następnie rozmawiają o fundamencie Kościoła - Jezusie Chrystusie, poznają znaczenie słowa *ekklesia*, poznają etapy budowania domu i tworzą analogię Kościoła do domu, analogię obowiązków i służby, swojego miejsca w Kościele.

Trzeci scenariusz dotyczy tematu *Niebo jest moim domem, do którego zmierzam*. Prawdę centralną stanowi wyznanie *Pragnę być wiecznie i zawsze z Jezusem*. Uczniowie wyobrażą sobie *zawsze* i ustosunkują się emocjonalnie do tego. Pomyślą o swojej wieczności, przeczytają tekst biblijny o nadziei mieszkania w niebie i wymienią się poglądami na temat życia wiecznego, życia doczesnego i pomysłami na własne wyobrażenia nieba, a towarzyszyć temu będzie tworzenie projektów osi czasu i projektu nieba.

Temat domu może się okazać dla uczniów ważny i mogą odnaleźć w nim odpowiedzi na pytania zarówno o swoje miejsce tu i teraz, jak i na pytania egzystencjalne, poruszające temat życia po śmierci. W każdej lekcji zwracamy uwagę na Jezusa Chrystusa i na Nim budujemy nasze wyobrażenia domów. Mam nadzieję, że scenariusze te pomogą poprowadzić lekcje wartościowe oraz że te wartości pomogą uczniom zbudować swoją tożsamość na Jezusie Chrystusie.

Temat: Chcę, by mój dom był zbawiony.

Wiek dzieci: 12 lat

Czas trwania lekcji: 45-60 minut

Prawda Centralna:

Dom to Boże błogosławieństwo, które należy pielęgnować i zabiegać o jego zbawienie.

Podstawa biblijna:

Łk. 19:1-9 (historia o Zacheuszu)

I Tymoteusza 5:8

A jeśli ktoś nie dba o swoich, a zwłaszcza o domowników, ten wyparł się wiary i gorszy jest od niewierzącego.

Złoty werset:

Łk 19:9

Dziś zbawienie stało się udziałem domu tego.

Cele:

Uczeń identyfikuje dom w Biblii z domownikami.

Uczeń opowiada historię o Zacheuszu.

Uczeń wyjaśnia znaczenie historii o Zacheuszu.

Uczeń określa, jakie cechy ma jego wymarzony dom.

Uczeń modli się o zbawienie swojego domu.

Metody dydaktyczne:

Gra dydaktyczna (zał. 1), inscenizacja, praca z tekstem

Środki dydaktyczne:

Karty do gry dydaktycznej (zał. 1, przygotowany, pocięty), gałązka, napisy Jerycho, Dom (zał. 2), koce lub chusty, wycięte karty (po przerywanej linii) z wersetem (zał. 3), karty z obrazkiem domu dla każdego ucznia (zał. 4), długopisy

Scenariusz lekcji:

Modlitwa

Modlitwa

I ogniwo - zajęcia wprowadzające:

Gra dydaktyczna Tabu Biblijne (zał. 1)

Uczniowie odgadują hasła - osoby z Biblii. Osoba przedstawiająca może najpierw zajrzeć do Biblii, aby zorientować się w historii, a osoby zgadujące mogą zajrzeć do Biblii po 5-ciu próbach odgadnięcia, dla wskazówki. Osoba przedstawiająca nie może użyć słów wymienionych w kartach poniżej hasła do odgadnięcia.

Gra w Tabu Biblijne, hasła: Noe (1 Mojż. 7:1), Lot (1 Mojż. 19:12), Rachab (Joz 2:19), Zacheusz (Łk. 19:9), stróż więzienny (Dz. Ap. 16:31-34).

Co łączy te osoby?

*Podane fragmenty mówią o domach tych osób. Jak możemy określić stosunek Boga do tych domów? (Bóg błogosławił tym domom) Dla Boga ważny jest nasz dom. **Dom i rodzina to Boże błogosławieństwo, które należy pielęgnować i zabiegać o jego zbawienie.***

Nauczyciel wyjaśnia, że gdy Biblia mówi o domu, nie ma na myśli zawsze tylko budynku, lecz w większości chodzi o treść domu, o domowników, o rodzinę. I taka metafora towarzyszy tym zajęciom.

II ogniwo - zapoznanie z nowym materiałem - tekst biblijny

Historia o Zacheuszu

Sięgnijmy do historii jednej z osób, o których przed chwilą mówiliśmy. Zapraszam was do historii o Zacheuszu.

Łk. 19:1-9

I wszedłszy do Jerycha, przechodził przez nie. A oto mąż, imieniem Zacheusz, przełożony nad celnikami, człowiek bogaty, pragnął widzieć Jezusa, kto to jest, lecz nie mógł z powodu tłumu, gdyż był małego wzrostu. Pobiegnął więc naprzód i wszedł na drzewo sykomory, aby go ujrzeć, bo tamtędy miał przechodzić. A gdy Jezus przybył na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: Zacheuszu, zejdź śpiesznie, gdyż dziś muszę się zatrzymać w twoim domu. I zszedł śpiesznie i przyjął go z radością. A widząc to, wszyscy szemrali, mówiąc: Do człowieka grzesznego przybył w gościnę. Zacheusz zaś stanął i rzekł do Pana: Panie, oto połowę majątku mojego daję ubogim, a jeśli na kim co wymusiłem, jestem gotów oddać w czwórnasób. A Jezus rzekł do niego: Dziś zbawienie stało się udziałem domu tego.

Inscenizacja historii o Zacheuszu

Nauczyciel wyznacza aktorów (lub chętni uczniowie sami się zgłaszają): Zacheusz, Jezus, tłum ludzi, osoby trzymające napisy.

Rekwizyty: gałązka, napisy Jerycho, Dom (zał. 2), koce lub chusty dla aktorów, aby narzucić na głowy.

Nauczyciel czyta historię, a uczniowie grają według napisanych w nawiasach didaskaliów.

Łk. 19:1-9

I wszedłszy do Jerycha (napis Jerycho), przechodził przez nie. (Jezus idzie, wokół tłum ludzi)
A oto mąż, imieniem Zacheusz, (Zacheusz wchodzi na scenę z boku) przełożony nad celnikami, człowiek bogaty, pragnął widzieć Jezusa, kto to jest, lecz nie mógł z powodu tłumu, gdyż był małego wzrostu. (Zacheusz próbuje zobaczyć Jezusa, ale udaje, że jest niski)
Pobiegł więc naprzód i wszedł na drzewo sykomory, aby go ujrzeć, bo tamtędy miał przechodzić. (Zacheusz na niby wchodzi na drzewo, symbolicznie używa gałązki - jest wyżej, wyższy, może być wyprostowany) A gdy Jezus przybył na to miejsce, spojrzał w górę (Jezus patrzy w stronę Zacheusza) i rzekł do niego: Zacheuszu, zejdz śpiesznie, gdyż dziś muszę się zatrzymać w twoim domu. (Jezus mówi te słowa sam lub tylko gestykułuje, a mówi je narrator) I zszedł śpiesznie i przyjął go z radością. (Zacheusz schodzi i przyjmuje Jezusa z radością w domu) A widząc to, wszyscy szemrali, mówiąc: Do człowieka grzesznego przybył w gościnę. (tłum szemrze sam lub tylko gestykułuje, a mówi narrator) Zacheusz zaś stanął i rzekł do Pana: Panie, oto połowę majątku mojego daję ubogim, a jeśli na kim co wymusiłem, jestem gotów oddać w czwórnasób. (Zacheusz lub narrator mówią to) A Jezus rzekł do niego: Dziś zbawienie stało się udziałem domu tego. (Jezus lub narrator mówią to).

Rozmowa o historii biblijnej:

Co takiego kierowało Zacheuszem? Jaki był Zacheusz? (wiara, nadzieja, ciekawość, kiedyś był celnikiem, bogatym, może nieuczciwym)

Dlaczego Jezus poszedł do domu Zacheusza? (widział jego desperację, może chęć przemiany)

Co robił Jezus w domu Zacheusza? (przebywał tam, Jego obecność zmieniła ten dom)

Co uczynił Zacheusz, gdy Jezus przyszedł do jego domu? (był radosny, złożył deklarację, że odda wszystko ubogim lub tym, komu coś wymusił)

Jak zmienił się dom Zacheusza? (stał się czysty, stał się pod panowaniem Jezusa - zaproszonego Gościa, został pozbawiony wszystkich nieuczciwych rzeczy, dom został zbawiony)

Biblia mówi również:

I Tymoteusza 5:8

A jeśli ktoś nie dba o swoich, a zwłaszcza o domowników, ten wyparł się wiary i gorszy jest od niewierzącego.

III ogniwo - kierowanie procesami uogólniania

Wymarzony dom

Nauczyciel kontynuuje rozmowę, już w innym kierunku.

Jaki jest twój dom?

Jaki chciałbyś, aby był twój dom?

Jaki dom Bóg chciałby, abyś miał?

Co możesz zrobić, aby twój dom był taki, jak byś chciał?

Pamiętacie, co Jezus powiedział Zacheuszowi na koniec?

Uczniowie lub nauczyciel mówią: Dziś zbawienie stało się udziałem domu tego.

Praca z wersetem

Nauczyciel rozdaje uczniom wycięte karty z wersetem (zał. 3), aby uczniowie sami ułożyli ten werset. Podpowiedzią jest imię Zacheusz na górze każdego słowa. Następnie wszyscy razem powtarzają werset.

5. IV ogniwo- zastosowanie

Karty z domem i zachętą do modlitwy

Nauczyciel rozdaje uczniom karty z domem (zał. 4).

Pamiętacie, mówiliśmy, że dom to Boże błogosławieństwo, które należy pielęgnować i zabiegać o jego zbawienie. Jakie macie pomysły na pielęgnowanie i zbawienie waszego domu? W jaki sposób można to robić?

Nauczyciel prosi uczniów o wpisanie tam na obrazku rzeczy, o które chciałyby się modlić dla swojego domu. Następnie prosi, by uczniowie na odwrocie tych kart nakleili werset w odpowiedniej kolejności, a pod spodem napisali swoje imię.

Tak jak dom Zacheusza mógł być zbawiony, tak i wasz dom może być zbawiony, gdy z wiarą zaprosicie do niego Jezusa.

6. Zakończenie, modlitwa

Modlitwa

Modlitwa o zbawienie domów uczniów.

Temat: Kościół to mój dom, który współbuduję.

Wiek dzieci: 12 lat

Czas trwania lekcji: 45-60 minut

Prawda Centralna:

Kościół jest domem Bożym i domem dla mnie, a jego fundamentem jest Jezus Chrystus.

Podstawa biblijna:

I Tym 3:15

Masz wiedzieć, jak należy postępować w domu Bożym, który jest Kościołem Boga żywego, filarem i podwaliną prawdy

I Kor 3:10-11

Według łaski Bożej, która mi jest dana, jako mądry budowniczy założyłem fundament, a inny na nim buduje. Każdy zaś niechaj baczy, jak na nim buduje. Albowiem fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus.

Iz 28:16

Oto Ja kładę na Syjonie kamień, kamień dobrany, węgielny, cenny, położony jako fundament.

Złoty werset:

I Kor 3:11

Albowiem fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus.

Cele:

Uczeń charakteryzuje dom.

Uczeń wyjaśnia, kto jest fundamentem Kościoła.

Uczeń wskazuje znaczenie słowa Kościół.

Uczeń wymienia, co powinno charakteryzować Kościół.

Uczeń określa, że dla niego jest miejsce w Kościele.

Metody dydaktyczne:

Gra dydaktyczna, burza mózgów, pogadanka, praca z tekstem

Środki dydaktyczne:

Kartki dla uczniów, pisaki, długopisy uczniów, tablica, plansza podzielona na dwie kolumny, karta z domem (zał. 1) dla każdego ucznia, Biblii, pocięte na kawałki etapy domu dla każdego (zał. 2), karta (zał. 2) dla każdego ucznia lub jeden egzemplarz, werset dla każdego ucznia (zał. 3 wydrukowany i pocięty)

Scenariusz lekcji:

Modlitwa

Modlitwa

I ogniwo - zajęcia wprowadzające:

Mini Familiada *Jakie mamy rodzaje domów?*

Nauczyciel prosi uczniów, aby na każdy na kartce zapisał jak najwięcej przykładów domów (np. nora, kamienica, tipi, gawra itp.). Następnie uczniowie czytają na głos swoje propozycje, nauczyciel zapisuje propozycje na tablicy, a gdy jakaś propozycja się powtarza, dopisuje tam znak "+". Wygrywa uczeń, który miał najwięcej powtarzających się propozycji, oraz ten uczeń, który miał najwięcej niepowtarzających się propozycji.

Burza mózgów o domach

Plansza podzielona na dwie kolumny. Nauczyciel zapisuje propozycje na planszy tylko w pierwszej kolumnie (i nie zmazuje jej, będzie potrzebna w IV ogniwie).

Co charakteryzuje domy? Czego tam doświadczają ci, którzy tam mieszkają?
(bezpieczeństwo, wspólnota, pożywienie itp.)

II ogniwo - zapoznanie z nowym materiałem - tekst biblijny

Nauczyciel daje uczniom karty z rysunkiem Domu-Kościoła (zał. 1) i prosi, by odnaleźli w Biblii podane fragmenty. Następnie uczniowie czytają te teksty biblijne.

I Tym. 3:15

Masz wiedzieć, jak należy postępować w domu Bożym, który jest Kościołem Boga żywego, filarem i podwaliną prawdy

I Kor. 3:10-11

Według łaski Bożej, która mi jest dana, jako mądry budowniczy założyłem fundament, a inny na nim buduje. Każdy zaś niechaj baczy, jak na nim buduje. Albowiem fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus.

Iz 28:16

Oto Ja kładę na Syjonie kamień, kamień dobrany, węgielny, cenny, położony jako fundament.

Pogadanka

Co jest najważniejsze, gdy buduje się dom? Co znaczy dobry fundament?

Już Izajasz mówił o Jezusie Chrystusie jako o cennym fundamencie.

W jaki sposób budujemy Kościół? Kto buduje Kościół?

*Kościół jest miejscem dla Boga, ale jest też miejscem, którego fundamentem jest Chrystus - a Chrystus mnie zaprasza do środka, do bycia Kościołem, na Jego fundamencie. **Kościół jest domem Bożym i domem dla mnie, a jego fundamentem jest Jezus Chrystus.***

III ogniwo - kierowanie procesami uogólniania

Budowa domu - schemat

Nauczyciel rozdaje uczniom układankę (zał. 2) i prosi, by uczniowie ułożyli kolejne etapy budowy domu.

Czy któryś etap można pominąć? Co jest najważniejsze w budowie domu? Kto odpowiada za kolejne etapy budowy domu? (architekt, kierownik budowy itp.)

Czy Kościół również potrzebuje różnych odpowiedzialnych osób za jego budowę i funkcjonowanie? (Jezus Chrystus, pastor, różne służby)

Etymologia słów *kościół* i *ekklesia*

Nauczyciel prosi uczniów o przeczytanie etymologii i znaczenia następujących słów (zał. 3):

1. *Kościół* - "świątynia", "ogół wyznawców". Wyraz zapożyczony za pośrednictwem stczes. *kostel* i stgniem. *Kástel*, z łac. *castellum* "miejsce obwarowane, zamek, twierdza".

(K. Długosz-Kurczabowa, *Wielki słownik etymologiczno-historyczny języka polskiego*, Wydawnictwo Naukowe PWN SA, Warszawa 2022)

2. *Ecclesia* - I. Kościół (katolicki) jako instytucja. (...); II. A(...) Mniejsza społeczność chrześcijańska, stanowiąca jednostkę administracyjną Kościoła, prowincja kościelna, diecezja, parafia, klasztor, kolegiata. (...) B. Kościół jako budowla sakralna, świątynia (https://elexicon.scripores.pl/pl/lemma/ECCLESIA#II_sense_A)

3. Słowo *ekklesia* w języku greckim oznaczało zgromadzenie ludu, które przedstawiało pewną siłę polityczną. Takie znaczenie tego słowa występuje na przykład w Dz 19, 32 („każdy krzycał co innego, bo zebranie było burzliwe”) czy w Dz 19, 39 („jeżeli czegoś więcej żądacie, zostanie rozstrzygnięte na prawnie zwołanym zgromadzeniu”).

Natomiast u św. Pawła *ekklesia* określa zgromadzenie chrześcijan, czyli Kościół, oddzielone od Żydów i pogan (por. 1 Kor 11, 18: „zdarzają się między wami spory, gdy schodzicie się razem jako Kościół”).

W LXX rzeczownik *ekklesia* odpowiada hebrajskiemu rzecz. *qahal*, który oznacza zgromadzenie, mające cel kultowy, religijny. Jednakże rzeczownik *ekklesia* nie jest jedynym przekładem hebr. *qahal*; odpowiednikiem tego ostatniego jest też *synagoge* „Kościół” (*ekklesia*) i „synagoga” to formy prawie synonimiczne

(Ewa J. Jezierska, *Kościół - domem chrześcijan*, w: Wrocławski Przegląd Teologiczny, 2012, nr 2)

Nauczyciel podsumowuje te definicje wyjaśnieniem znaczenia *ekklesia* z języka greckiego - wspólnota powołanych, zebranych.

Pogadanka *Dlaczego Kościół może być domem?*

O czym mówią nam te naukowe wyjaśnienia?

Kościół jest domem Bożym i domem dla mnie, a jego fundamentem jest Jezus Chrystus. Co takiego sprawia, że Kościół może być moim domem? Co powinno być w domu, którym jest Kościół?

5. IV ogniwo- zastosowanie

Model domu w Kościele

Spójrzmy na propozycje, które zapisaliśmy wcześniej, które opisywały dom. Spróbujmy teraz znaleźć analogie domu do Kościoła. Czy Kościół daje... (pierwsza propozycja z listy, np. bezpieczeństwo)? W jaki sposób? (jeśli tak, nauczyciel zapisuje te propozycje po prawej stronie planszy)

Kościół jest domem Bożym i domem dla mnie, a jego fundamentem jest Jezus Chrystus.

Czy macie w swoim domu jakieś obowiązki?

Czy macie swój pokój w domu?

Czy myślicie, że w Kościele też moglibyście mieć swoje miejsce, tak jak w swoim domu? Może moglibyście też coś robić?

Propozycje działania:

Co możecie robić w Kościele, aby go współbudować? W domu nazywamy to obowiązkami, w Kościele są to służby. Każdy dom jest inny, może w tym Kościele powstanie jakaś nowa służba, w którą będziecie się angażować?

Zapiszcie swoje pomysły na odwrocie kart z domem-Kościółem.

Nauczyciel rozdaje wersety (zał. 4).

Do naszego rysunku Kościoła możecie dokleić werset, który dziś czytaliśmy. Powtórzmy go razem.

Uczniowie stają w linii i każdy mówi jedno słowo wersetu, a gdy uczniów jest mniej niż słów, wtedy muszą szybko przechodzić na koniec linii, by powiedzieć kolejne słowo i zachować ciągłość. Powtarzają werset w ten sposób kilka razy dla utrwalenia.

6. Zakończenie, modlitwa

Modlitwa

Kościół jest domem Bożym i domem dla mnie, a jego fundamentem jest Jezus Chrystus.

Pomódlmy się o to, aby każdy z nas znalazł dla siebie miejsce w Kościele.

Temat: Niebo jest moim domem, do którego zmierzam.

Wiek dzieci: 12 lat

Czas trwania lekcji: 45-60 minut

Prawda Centralna:

Pragnę być wiecznie i zawsze z Jezusem.

Podstawa biblijna:

II Kor 5:1-8

Wiemy bowiem, że jeśli ten namiot, który jest naszym ziemskim mieszkaniem, się rozpadnie, mamy budowlę od Boga, dom w niebie, nie rękoma zbudowany, wieczny. Dlatego też w tym doczesnym wdychamy, pragnąc przyoblec się w domostwo nasze, które jest z nieba, jeśli tylko przyobleczeni, a nie nadzy będziemy znaleźni. Dopóki bowiem jesteśmy w tym namiocie, wdychamy, obciążeni, ponieważ nie chcemy być zewleczeni, lecz przyobleczeni, aby to, co śmiertelne, zostało wchłonięte przez życie. A tym, który nas do tego właśnie przysposobił, jest Bóg, który nam też dał jako rękojmię Ducha. Więc też zawsze jesteśmy pełni ufności i wiemy, że dopóki przebywamy w ciele, jesteśmy oddaleni od Pana; Gdyż w wierze, a nie w oglądaniu pielgrzymujemy. Jesteśmy więc pełni ufności i wolelibyśmy raczej wyjść z ciała i zamieszkać u Pana.

J.14:2-3

W domu Ojca mego wiele jest mieszkań, gdyby było inaczej, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli.

Złoty werset:

Ps 23:6

Dobroć i łaska towarzyszyć mi będą przez wszystkie dni życia mego. I zamieszkać w domu Pana przez długie dni.

Cele:

Uczeń wyraża swoje emocje w stosunku do pojęcia wieczności.

Uczeń mówi, co się z nami stanie po tym ziemskim życiu.

Uczeń wskazuje Jezusa jako Tego, który przygotowuje nam miejsce w niebie.

Uczeń określa, co jest warunkiem, aby być wiecznie z Jezusem.

Uczeń wyjaśnia, że każdy moment jest dobry, by zacząć życie z Jezusem.

Uczeń opisuje wyobrażenie nieba.

Metody dydaktyczne:

Wykład z prezentacją multimedialną, ekspresyjna, dyskusja, metoda projektowa

Środki dydaktyczne:

Komputer z dużym ekranem (telewizor, projektor, ekran), załącznik 1 (prezentacja multimedialna), kredki lub kolorowe pisaki dla każdego ucznia, kartka dla każdego ucznia, Biblie, 2 duże arkusze papieru, różne materiały plastyczne, balon

Scenariusz lekcji:

Modlitwa

Modlitwa

I ogniwo - zajęcia wprowadzające:

Prezentacja "Zawsze" (zał. 1)

Nauczyciel powoli opowiada treść prezentacji.

Pogadanka z wyrazem emocjonalnym

Uczniowie mówią, co dla nich znaczy "zawsze" i określają swoje uczucia względem tego pojęcia.

Czy kiedy zamkniecie oczy i tak naprawdę wyobrazicie sobie to nieograniczone "zawsze", to czujecie się w jakiś szczególny sposób? Weseli, smutni, przerażeni, szczęśliwi?

Nauczyciel prosi uczniów, by nie patrząc na kolegów, każdy sam spróbował narysować balonik, z wykorzystaniem kolorów, które odpowiadają emocjom, których uczeń doświadcza, gdy myśli o pojęciu "zawsze".

Czy są takie osoby, z którymi wyobrazacie sobie być zawsze? Z kim moglibyście być zawsze?

II ogniwo - zapoznanie z nowym materiałem - tekst biblijny

Nauczyciel zaczyna rozmowę i zaczyna czytać Biblię.

Czy Biblia też może mieć jakieś stanowisko względem naszego "zawsze"?

II Kor 5:1-8

Wiemy bowiem, że jeśli ten namiot, który jest naszym ziemskim mieszkaniem, się rozpadnie, mamy budowlę od Boga, dom w niebie, nie rękoma zbudowany, wieczny. Dlatego też w tym doczesnym wzdychamy, pragnąc przyoblec się w domostwo nasze, które jest z nieba, jeśli tylko przyobleczeni, a nie nadzy będziemy znalezieni. Dopóki bowiem jesteśmy w tym namiocie, wzdychamy, obciążeni, ponieważ nie chcemy być zewleczeni, lecz przyobleczeni, aby to, co śmiertelne, zostało wchłonięte przez życie. A tym, który nas do tego właśnie przysposobił, jest Bóg, który nam też dał jako rękojmię Ducha. Więc też zawsze jesteśmy pełni ufności i wiemy, że dopóki przebywamy w ciele, jesteśmy oddaleni od Pana; Gdyż w wierze, a nie w oglądaniu pielgrzymujemy. Jesteśmy więc pełni ufności i wolelibyśmy raczej wyjść z ciała i zamieszkać u Pana.

Dyskusja

Czy nasza planeta, nasz świat, będzie tak zawsze sobie istniał?

Czy Bóg przygotował dla nas jakieś szczególne miejsce?

Czy to, co Bóg dla nas przygotował, jest dobre?

J.14:2-3

W domu Ojca mego wiele jest mieszkań, gdyby było inaczej, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli.

Kto dba o to, abyśmy mieli przygotowane mieszkanie w niebie?

Co musi się stać, abyśmy byli wiecznie i zawsze z Jezusem?

Będziemy wiecznie i zawsze z Jezusem, co jest wspaniałą wiadomością.

III ogniwo - kierowanie procesami uogólniania

Oś czasu

Nauczyciel rysuje na dużym arkuszu papieru oś czasu, która obrazuje życie człowieka. Uczniowie zaznaczają na niej różne momenty w życiu człowieka, takie jak urodzenie, pójście do szkoły, ślub i różne inne, śmierć.

Gdzie możemy napisać, że jest miejsce na bycie z Jezusem? W którym miejscu? (uczniowie mogą powiedzieć, że zawsze, ale mogą też mieć inne pomysły - jest to moment na wymianę zdań)

Pragnę być wiecznie i zawsze z Jezusem.

Praca z wersetem

Ps 23:6

Dobroć i łaska towarzyszyć mi będą przez wszystkie dni życia mego. I zamieszkać w domu Pana przez długie dni.

Nauczyciel daje uczniom napompowany balon. Uczniowie stają w kole i przekazują sobie różnymi metodami (rękami, brzuchami, nogami itp.) balon, mówiąc przy każdym podaniu jedno słowo wersetu.

Nawiązanie do narysowanych baloników

*Czy wasze narysowane wcześniej baloniki byłyby dalej w takich samych kolorach czy jest w nich trochę więcej nadziei na piękną wieczność? Kiedy w tej wieczności będzie Jezus, te baloniki wypełnione będą Jego obecnością i będą miały najpiękniejsze kolory. **Pragnę być wiecznie i zawsze z Jezusem.***

5. IV ogniwo- zastosowanie

Projekt niebo

*Czy wiecie, że Biblia mówi, że w niebie będziemy razem, w mieście? Dlatego zrobmy razem taki projekt, jak wyobrażamy sobie niebo. Razem, bo tam też będziemy razem - razem ze sobą, razem z innymi i razem z Jezusem. **Będziemy przecież wiecznie i zawsze z Jezusem.***

Uczniowie na dużym arkuszu papieru wspólnie tworzą projekt nieba. Mogą rysować tam osoby, mogą pisać, naklejać opowiadania, wiersze, mogą pisać pojedyncze słowa, dowolnymi technikami.

6. Zakończenie, modlitwa

Modlitwa